

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 290

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 aprilie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
56.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2004 pentru ratificarea Addendumului dintre Guvernul României și Comisia Europeană, semnat la București la 18 noiembrie 2003, la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană referitor la Programul de cooperare transfrontalieră RO0002 dintre România și Bulgaria, semnat la București la 6 noiembrie 2000	2.188/379.	— Ordin al ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea anexelor nr. 3 și 8 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003
157.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2004 pentru ratificarea Addendumului dintre Guvernul României și Comisia Europeană, semnat la București la 18 noiembrie 2003, la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană referitor la Programul de cooperare transfrontalieră RO0002 dintre România și Bulgaria, semnat la București la 6 noiembrie 2000	2	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
Decizia nr. 74 din 26 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare	3-5	7.	— Ordin pentru aprobarea Regulamentului nr. 2/2004 de modificare și completare a Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea pieței RASDAQ
Decizia nr. 111 din 11 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	5-7		8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2004 pentru ratificarea Addendumului dintre Guvernul României și Comisia Europeană, semnat la București la 18 noiembrie 2003, la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană referitor la Programul de cooperare transfrontalieră RO0002 dintre România și Bulgaria, semnat la București la 6 noiembrie 2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 23 din 29 ianuarie 2004 pentru ratificarea Addendumului dintre Guvernul României și Comisia Europeană, semnat la București la 18 noiembrie 2003, la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană referitor la Programul de cooperare transfrontalieră RO0002

dintre România și Bulgaria, semnat la București la 6 noiembrie 2000, adoptată în temeiul art. 1 pct. I din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2004.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 24 martie 2004.
Nr. 56.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2004 pentru ratificarea Addendumului dintre Guvernul României și Comisia Europeană, semnat la București la 18 noiembrie 2003, la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană referitor la Programul de cooperare transfrontalieră RO0002 dintre România și Bulgaria, semnat la București la 6 noiembrie 2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2004 pentru ratificarea Addendumului dintre Guvernul României și Comisia Europeană, semnat la București la 18 noiembrie 2003, la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și

Comisia Europeană referitor la Programul de cooperare transfrontalieră RO0002 dintre România și Bulgaria, semnat la București la 6 noiembrie 2000, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 martie 2004.
Nr. 157.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 74**

din 26 februarie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 și 45
din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată,
cu modificările și completările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agribac Fortuna” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 3.071/2003 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde partea Societatea Comercială „Sarmis” — S.R.L. din Bacău, prin consilier juridic Răzvan Rotaru, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției, precum și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, consilierul juridic Răzvan Rotaru, pentru Societatea Comercială „Sarmis” — S.R.L. din Bacău, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (8) și nici pe cele ale art. 135 alin. (2) lit. a), așa cum a statuat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 106/2002 și nr. 390/2003.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.071/2003, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agribac Fortuna” — S.A. din Bacău într-o cauză comercială având ca obiect cererea de anulare a unor acte de transfer de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele legale criticate sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor

constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (7) și ale art. 134 alin. (2) lit. a). Astfel, arată că art. 44 și art. 45 din Legea nr. 64/1995 oferă posibilitatea anulării unui act juridic pe deplin valabil la data încheierii lui, încălcându-se astfel, în primul rând, principiul neretroactivității legii și cel al egalității în drepturi, precum și dreptul de proprietate, prezumția de bună-credință instituită prin Constituție în privința averii și a modului de dobândire, creându-se o situație mai grea dobânditorului față de administrator sau lichidator, prin instituirea prezumției de fraudare a legii. Consideră că aceste dispoziții legale sunt contrare și principiilor economiei de piață, întrucât creează „un climat de instabilitate în domeniul raporturilor juridice, de natură să afecteze libertatea comerțului.”

Tribunalul Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale. Acestea sunt norme de drept procesual, iar soluționarea acțiunilor se face de judecător în condiții de contradictorialitate. Nu se instituie vreo prezumție de culpă și de fraudă. Dobânditorul are posibilitatea să dovedească, printr-un probatoriu adecvat, că actul, a cărui anulare se cere, a fost încheiat în condiții de desfășurare normală a activității societății comerciale și fără intenția de a frauda interesele creditorilor acesteia. Mai arată că „dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să afecteze libertatea comerțului, atât timp cât actele de comerț sunt încheiate în limitele statornicite de lege și fără a stânjeni drepturile altor titulari, în egală măsură ocrotite de lege”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția ridicată nu este întemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin principiilor neretroactivității legii, al egalității în drepturi, al ocrotirii în mod egal de lege a proprietății private și nici dispozițiilor constituționale privitoare la libertatea comerțului. Arată, în acest sens, că art. 44 și art. 45 din Legea nr. 64/1995, republicată, sunt norme de drept procesual, stabilind condițiile de exercitare a dreptului material la acțiune în nulitate. În aceste articole sunt reluate prevederile art. 39 și 40 din redactarea inițială a legii, cu singura deosebire că acțiunea în anulare nu mai poate fi introdusă de judecătorul-sindic, ci de administratorul sau lichidatorul judiciar. Aceste dispoziții legale „constituie o aplicare în cadrul procedurii falimentului a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, dispoziții care au fost completate prin art. 1 pct. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/2003 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003), dispoziții care, în prezent, au următorul conținut:

— Art. 44: *„Administratorul/lichidatorul poate introduce la tribunal acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.”*

— Art. 45: *„(1) Administratorul/lichidatorul poate introduce la tribunal acțiuni pentru anularea constituțiilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:*

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii.

(2) Următoarele operațiuni comerciale, încheiate, în anul deschiderii procedurii, cu persoane aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în paguba intereselor creditorilor:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate în nume colectiv;

b) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

c) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere ale debitorului societate pe acțiuni;

d) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau activității sale;

e) cu un coindivizar asupra unui bun comun.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (7) și art. 134 alin. (2) lit. a), dispoziții care, în urma revizuirii și republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, au devenit art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (8) și art. 135 alin. (2) lit. a), având următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”*

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

— Art. 44 alin. (8): *„Avea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.”*

— Art. 135 alin. (2) lit. a): *„Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate prevăd dreptul administratorului sau lichidatorului judiciar de a promova acțiuni în anularea unor acte frauduloase încheiate de debitor în paguba creditorilor săi, în cei trei ani anteriori deschiderii procedurii falimentului. Atât dispozițiile art. 44, cât și cele ale art. 45 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, sancționează actele juridice încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, iar în timp ce art. 44 reprezintă reglementarea generală în materia sancționării actelor frauduloase, art. 45 enumeră mai multe categorii de acte și operațiuni comerciale care sunt prezumate a fi frauduloase, întrucât au avut ca scop lezarea drepturilor creditorilor.

Dispozițiile legale criticate constituie o aplicare — în cadrul procedurii falimentului — a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorului de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor. Spre deosebire de titularii acțiunii pauliene (art. 975 din Codul civil), și anume creditorii, titularii acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor săi (prevăzută de art. 44 și art. 45 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare) pot fi administratorul sau lichidatorul desemnat în cauză.

Curtea reține că dispozițiile legale criticate sancționează tocmai reaua-credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor, prin acte juridice încheiate în dauna creditorilor. Dacă scopul părților contractante sau cel puțin al debitorului la încheierea actului juridic respectiv l-a constituit fraudarea creditorilor, atunci actul are o cauză ilicită, iar, potrivit art. 966 din Codul civil, acesta nu poate avea nici un efect.

Totodată, Curtea observă că dispozițiile art. 44 și 45 au existat, în esență, și în redactarea inițială a Legii nr. 64/1995 (în cuprinsul art. 39 și art. 40), deci anterior datei încheierii actelor juridice a căror anulare se solicită în cauză (și anume anul 2000).

Având în vedere acestea, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului neretroactivității legii, consacrat constituțional de prevederile art. 15 alin. (2).

Pe de altă parte, Curtea reține că anularea actului juridic constatată a fi fost încheiat în mod fraudulos, cu consecința restituirii de către terțul dobânditor a bunurilor care

au constituit obiectul actului juridic anulat ori a contravalorii acestora, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (8) referitoare la interdicția confiscării averii licit dobândite sau la prezumția dobândirii licite a averii. Această prezumție a dobândirii licite a averii operează fără nici o îngrădire, iar în cadrul acțiunii în anulare, introduse la tribunal, urmează a se dovedi tocmai caracterul ilicit al transferului de proprietate, instanța judecătorească urmând a dispune anularea numai a acelor acte juridice încheiate în mod fraudulos, respectiv cele având o cauză ilicită. Anularea unor asemenea acte juridice nu are drept efect confiscarea bunurilor care au făcut obiectul actelor juridice anulate, ci restabilirea situației anterioare încheierii actului juridic fraudulos.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituția republicată, potrivit căroră statul trebuie să asigure libertatea comerțului, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, întrucât obligarea terțului dobânditor la restituirea bunurilor dobândite pe baza unui titlu ilicit ori a contravalorii acestora nu este contrară principiilor economiei de piață, ci, dimpotrivă, asigură funcționarea eficientă a acestora prin crearea condițiilor pentru satisfacerea creanțelor celorlalți comercianți, creditorii în cadrul procedurii falimentului. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea

nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, terțul dobânditor restituie bunurile ori contravaloarea acestora la patrimoniul debitorului, la care va avea un drept de creanță, la valoarea bunurilor restituite de la data transferului de proprietate.

Referitor la susținerile autorului excepției, conform căroră dispozițiile legale criticate ar contraveni principiului egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituția republicată, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, întrucât nu au relevanță în cauza de față.

Cu privire la dispozițiile criticate, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 106 din 2 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 7 iunie 2002, statuând că acestea „nu sunt norme de drept substanțial, deoarece prin intermediul lor nu s-a instituit «o cauză de nulitate» cu înțelesul de motiv, [...], ci norme de drept procesual, întrucât prevăd condițiile de exercitare a dreptului material la acțiune în nulitate, în această materie, în temeiul unei cauze de nulitate de aplicație generală. Este vorba de art. 948 și art. 966 din Codul civil, potrivit căroră, cauza, în înțelesul de scop, constituie una dintre condițiile de validitate a actului juridic, iar ilicitatea acestuia antrenează nulitatea sa”. Neexistând elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții în materie, considerentele și soluția acestei decizii rămân valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 și art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agribac Fortuna” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 3.071/2003 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 111

din 11 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Daniela Bernard în Dosarul nr. 3.364/2002 al Judecătorei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se prezintă personal Daniela Bernard, în calitate de autor al excepției și de reprezentant al Societății Comerciale „Dalim Tranzit” — S.R.L. din București, precum și Mircea Dumitrescu, prin mandatarul său, Ion Mihnea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Daniela Bernard solicită admiterea excepției pentru argumentele invocate în concluziile scrise depuse în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Mircea Dumitrescu, prin mandatar, depune concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.364/2002, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.** Excepția a fost ridicată de Daniela Bernard cu ocazia soluționării unei acțiuni civile de revendicare a unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate înfrâng dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1), deoarece sancționează chiriașii pentru acte juridice încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 112/1995 și instituie o diferență nejustificată între diferitele categorii de chiriași ai locuințelor trecute în proprietatea statului, prin exceptare, de la posibilitatea cumpărării acestor locuințe, a chiriașilor care au dobândit sau înstrăinat o locuință proprietate personală în localitatea de domiciliu, după 1 ianuarie 1990.

Instanța de judecată, apreciind ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arată că dispozițiile Legii nr. 112/1995 „nu produc [...] efecte retroactive asupra raporturilor juridice născute anterior intrării sale în vigoare, ci vizează exclusiv actele juridice încheiate sub imperiul său, stabilind regimul juridic aplicabil acestora“. De asemenea, consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin nici principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, „întrucât tratamentul juridic pe care îl instituie îi vizează pe toți chiriașii titulari ai unor contracte valabile de închiriere asupra apartamentelor în care locuiesc“. În același timp arată că tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat „are o motivare obiectivă și rezonabilă“, deoarece măsurile de protecție a chiriașilor, prevăzute în capitolul III din Legea nr. 112/1995, nu se mai justifică în cazul acelor care, ulterior datei de 1 ianuarie 1990, au dobândit în proprietate o locuință sau care, având o astfel de proprietate, au înstrăinat-o.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, invocând jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției. Astfel, remarcă faptul că textul legal criticat nu produce efecte retroactive asupra actelor juridice încheiate de chiriașii titulari de contract în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1990 și până la

intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995. De asemenea, consideră că instituirea unor excepții de la acordarea protecției conform Legii nr. 112/1995 pentru acei chiriași sau membrii familiei lor care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990, în localitatea de domiciliu, reprezintă un drept exclusiv al legiuitorului. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea de către dispozițiile art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 a principiului egalității în drepturi a cetățenilor, apreciază că aceasta nu este întemeiată, dat fiind că situațiile diferite în care se găsesc, pe de o parte, chiriașii titulari de contract, care nu au dobândit sau înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990, iar pe de altă parte, chiriașii care au dobândit sau înstrăinat o astfel de locuință, justifică un tratament diferențiat. În sprijinul argumentelor sale, invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 262/2003, Decizia nr. 107/1995 și Decizia nr. 342/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției republicate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995.

Aceste dispoziții legale au următoarea redactare:

— Art. 9 alin. 6: „*Fac excepție de la prevederile alin. 1 chiriașii titulari sau membrii familiei lor — soț, soție, copii minori — care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990, în localitatea de domiciliu*“.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi din Constituția republicată:

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*“.

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*“.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat. Astfel, prin Decizia nr. 92 din 10 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 iulie 1999, Curtea Constituțională, respingând, cu majoritate de voturi, excepția de neconstituționalitate, a statuat că aceste dispoziții nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție. Pentru a pronunța această soluție Curtea a reținut că textul de lege criticat „acordă posibilitatea tuturor chiriașilor titulari ai unor contracte de închiriere a apartamentelor în care locuiesc de a opta între a cumpăra aceste apartamente, după expirarea termenului prevăzut la art. 14 din lege, sau de a rămâne în continuare chiriași“.

De asemenea, Curtea a decis că nici argumentul privind caracterul retroactiv al acestor dispoziții nu poate fi reținut ca motiv de neconstituționalitate, deoarece aceste reglementări reprezintă voința legiuitorului, care a înțeles să

excludă anumite categorii de chiriași de la beneficiul prelungirii contractelor de închiriere sau al cumpărării apartamentelor în care locuiesc.

În speță nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6), al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Daniela Bernard în Dosarul nr. 3.364/2002 al Judecătorei Sectorului 4 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR
Nr. 2.188 din 15 martie 2004

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 379 din 8 martie 2004

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexelor nr. 3 și 8 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 742/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, cu completările ulterioare,

în baza art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și cultelor și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Articol unic. — Anexele nr. 3 și 8 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 9 decembrie 2003, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 3 din anexa nr. 3 la normele metodologice va avea următorul cuprins:

„3. Unitățile beneficiare

Organizațiile de creatori beneficiare ale timbrului teatral sunt:
— Uniunea Teatrală din România (UNITER), cont de virament nr. SV 13001444450, B.R.D., Sucursala Victoria.“

2. Punctul 3 subpunctul 1 din anexa nr. 8 la normele metodologice va avea următorul cuprins:

„3. Unitățile beneficiare

Organizațiile de creatori beneficiare ale timbrului de divertisment sunt:

1. Uniunea Teatrală din România (UNITER), cont de virament nr. SV 13001444450, B.R.D., Sucursala Victoria.“

Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului nr. 2/2004 de modificare și completare a Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea pieței RASDAQ**

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2, art. 7 alin. (3), (10) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, modificată și aprobată prin Legea nr. 514/2002,

în baza hotărârii adoptate în ședința Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din data de 18 martie 2004,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 2/2004 de modificare și completare a Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea pieței RASDAQ.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în

Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Secretariatul general și direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare vor asigura ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 22 martie 2004.
Nr. 7.

REGULAMENTUL Nr. 2/2004**de modificare și completare a Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea pieței RASDAQ**

Art. I. — Regulamentul nr. 2/2002 privind transparența și integritatea pieței RASDAQ, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 90/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 1 octombrie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **În cuprinsul și titlul regulamentului sintagma „piața RASDAQ” se înlocuiește cu sintagma „bursa electronică RASDAQ”, denumită prescurtat BER.**

2. **La articolul 27 alin. (1), litera d) se abrogă.**

3. **La articolul 27 alin. (1), litera e) va avea următorul cuprins:**

„e) în alte cazuri temeinic motivate, cu avizul prealabil al CNVM.”

4. **După articolul 29 se introduc articolele 29¹ și 29² cu următorul cuprins:**

„Art. 29¹. — BER poate utiliza și alte sisteme de tranzacționare decât cel propriu.

Art. 29². — Prin excepție de la prevederile art. 29, BER poate folosi un alt sistem de compensare, decontare și registru.”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro